

תפארת רפאל

מיסודו של הראשון לצייון מרן רבנו עובדיה יוסף צוק"ל

עלון תורה והלכה לכל בני המשפחה

יוצא לאור ע"י תלמוד תורה ומפעלי חסד
"תפארת רפאל" עטרת שרה"

ע"ש רבי רפאל זביחי בן פנחס זצ"ל ע"ש מל' שרה זביחי בת דינה ע"ה

פְּרֻשָׁת: וְאָרָא

עֲלוֹן מִס': 1,834 | תשפ"א

ליקט וערך: הרב רפאל זביחי שליט"א
רב בק"ק "תפארת רפאל" תל-אביב

העלון נוסד בשנת תשמ"ה (1985)
בידי הרב שלמה זביחי שליט"א

"הַשְּׁלֵךְ עַל ה' יְהָבְךָ"

יהודי עלה לירושלים לרגל עסקיו. הוא נסע במכונית טרנזיט גדולה, ריקה. בטרמפיאדה ראה חיל. תרמיל על השכם, רובה על הכתף, חגור מלא ותיק צד, כורע תחת משאו. עצר לו. "לאן?" "לירושלים!" עלה החייל, ופיו מלא תודה. התמקם במושב האחורי, והמכונית המשיכה בדרכה. כעבור כמה דקות הציץ הנהג בראי וראה את החייל יושב, כפוף כולו: הרובה מעיק לו בגבו, התרמיל על שכמו, ותיק הצד על ברכיו. אמר לו הנהג: "תרגיש בנוח, שים את הרובה בצד, תפרוק את התרמיל מהשכם, ואת התיק שים לצידיך!" חייל החייל במבוכה, ואמר: "לא נורא, אמשיך לסחוב אותם. פשוט, איני רוצה להכביד על המכונית"... **מצחיק, נכון?** אבל גם מעורר מחשבות. באיזה שהוא מקום אנחנו מכירים את החייל הזה. במובן מסויים, גם אנו נוהגים כמוהו. במה דברים אמורים? אולי בתור הקדמה נתבונן בפסוק בפרשה.

משה ואהרן מופיעים לפני פרעה, ונדרשים להראות אות ומופת. אהרון משליך את מטהו, והמטה הופך לתנין. צוחק פרעה: "אתם באים להתחרות עימי בכשפים?" הוא קורא לחרטומים והם מפעילים את קסמיהם. כל קוסם משליך את מטהו, והריצפה שורצת לפתע תנינים. ואז קורא דבר מוזר: **"ויבלע מטה אהרן את מטתם."** כאן המקום לציין, שבכל הניסים שנעשו הייתה סמליות, ויש ללמוד מהם לקח. המטה הוא סימן לגדלות ושררה, ככתוב **"מטה עז שבת למשול"** (יחזקאל יט, יד). המטות של החרטומים סימלו את גדלות חכמת מצרים, שיא התרבות העתיקה. מטהו של אהרן היה מטה האלוקים, והוא בלע את כולם. לאמר: כל החכמות מצויות בחכמת התורה, ואין דבר שאינו כלול בה ורמוז בה.

אבל יש להתעכב על פרט נוסף בנס זה, שאין ספק שגם בו יש סמליות, ואף הוא מהווה עבורנו לימוד: בגמרא (שבת צז.) דייקו מלשון הכתוב: **"ויבלע מטה אהרן את מטתם,"** ולא כתוב: "ויבלע תנין אהרן את תניניהם", מלמד שהתנין חזר ונעשה למטה, ואז בלע את מטות החרטומים, ובלשון הגמרא: "נס בתוך נס". **והשאלה הנשאלת היא:** מדוע עשה כן הקדוש ברוך הוא, נס בתוך נס? נראה, שרבינו **אברהם אבן עזרא** זצ"ל עונה על כך ברמז דק, כדרכו. ואלו דבריו: "זה **פלא**, שבלע מטה אהרן מטות החרטומים. ור' ישועה אמר, כי אחר ששב להיות עץ יבש, בלע מטותם. וזה **פלא גדול**". מה ביקש האבן עזרא לומר? **הבה נתבונן בדבר:** מטה הופך לתנין, ובלע מטות אחרים - זהו פלא, נס! אבל לומר שהתנין חזר להיות מטה, והמטה הזה בלע לפתע מטות - זהו כבר דבר תמוה, מדרש אגדה: "זה פלא גדול!" והפלא הקטן - מובן לנו? האם יש הבדל בין פלא קטן לבין פלא גדול?

אבל כך דרכם של בני אדם, לסווג את הניסים, ו"לקבוע" איזה נס "הגיוני" ואיזה נס הוא מופלא. והם לא מתבוננים, שהנס בעצם מהותו הוא נעלה מהבנה! זהו טבע האדם, ונתקלנו בו כבר בדור המדבר, דור דעה. הם ראו את עשרת המכות, וחוו את קריעת ים סוף, וראו מים בוקעים מן הסלע - "ויַדְבְּרוּ, בְּאַלְקִים. אָמְרוּ: הַיּוֹכֵל אֵל לַעֲרֵךְ שְׁלֶחַן, בַּמִּדְבָּר. הֵן הִכָּה-צוּר, וַיַּזּוּבוּ מֵיִם... הִגַּם לָחֶם, יוֹכֵל תַּת?..." (תהילים עח)

הבה נתבונן ונבחן את עצמנו, האין אנו כמותם? אנו מאמינים שהקדוש ברוך הוא זן את העולם כולו בטובו, ומודים לו על ניסיו שבכל יום עימנו. יודעים שבידיו החיים והבריאות, האושר והעושר. ובכל זאת ישנם השואלים: "הגם לחם יוכל תת?" ומנסים "לעזור" לו בפרנסה, ולא תמיד בדרכים מומלצות... האם אין הם כאותו חייל, היושב במכונית עם צידודו, אבל אינו רוצה "להכביד" על המכונית, ונושא את צרורותיו על שכמו? מתי נבין שאין נס גדול ונס קטן, וכל חיינו הם **"נס בתוך נס"**. ומי שסומך על הקדוש ברוך הוא בתשעים אחוז, יכול לסמוך עליו בכל מאת האחוזים!

בַּפְּרָשָׁת נֶאֱרָא יש שבע מכות, והן מרומזות בשתי האותיות הראשונות של וארא, ו-א גימטריה שבע. ובפרשת בא יש שלוש מכות ומרומזות באותיות בא גימטריה שלוש.

וַיְהִי לַתְּנִינִי (ז, י) - אדם נעלה עלול להתקלקל בחברת אנשים רעים, אדם רשע עשוי להיחפך לצדיק בסביבת צדיקים. המטה ששם המפורש חקוק עליו, כשהושלך לפני פרעה הפך לתנין, וכאשר שב משה והחזיק במטה שב להיות מטה האלוקים. (רבי מאיר שפירא)

וַיַּעַל אֶת הַצְּפַרְדְּעִים עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם (ח, ג) - מלחמה הייתה בין כוש ומצרים על הגבולות, והצפרדעים הכריעו עד היכן מגיע הגבול האמיתי של מצרים, אך החרטומים רצו להרחיב את גבול מצרים, ולכן כתוב **"על ארץ מצרים"** - בלבד ולא יותר.

הַנְּנִי מְשַׁלְּחָה בָּךְ... אֶת הָעֶרֶב (ח, יז) - רש"י מפרש: **"כל מיני חיות"**. רבי שמשון משאנץ מפרש בכלאים (ח, ה), כי יש חיה ושמה **"ידעני"** הקשורה במין חבל על הארץ. אם כן קשה, איך אפשר להביא את ה"ידעוני", והרי הוא קשור לארץ? אלא זה מה שמסיים הפסוק ואומר: **"וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִם עָלֶיהָ, יִדְעוּנִי"** זה הגיע למצרים יחד עם האדמה אליה הוא קשור. (רבי העשיל מקראקא).

ערל שפתיים - יהודים תושבי כפרים באו אל רבי פינחס מקוריץ בטענה כי היהודי הממונה על ניהול אחוזותיו של הפריץ המקומי נוהג עמם בקשיחות. אמרו היהודים שאולי צריך לדבר ישירות עם הפריץ, ואולי הוא יצווה למנהלו היהודי לנהוג יתר התחשבות בהם. אמר להם רבי פינחס: "זה מה שאמר משה לקב"ה: **"הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה, ואני ערל שפתיים"** - איזה פרצוף יהיה לי אם פרעה הגוי ישמע לי, בעוד היהודים לא שמעו לי. הרי אהיה 'ערל שפתיים', ולא אוכל להמליץ טוב על בני ישראל!".

חודש שבט: שבט - ראשי תיבות: שְׁמֵרָם בְּרַכֵּם טְהַרֵם. ועוד ראשי תיבות: שנתבשר בשורות טובות.

שבון

עם הארץ אחד נתן לכריכה את ה'הגדה של פסח' ואת ה'סליחות' שנתפרקו ובלו. טעה הכורך ושרבב דפים אחדים מהסליחות לתוך ההגדה של פסח. כשהגיע האיש למנין המכות בליל הסדר קרא: "דם, צפרדע, כנים, ערוב, אשמונו, בגדנו, גזלנו וכו'". **שאל הבן:** "אבא, הרי בשנה שעברה לא היו כל כך הרבה מכות?"! **ענה האב:** "שכחת, בני, שהשנה היא שנה מעוברת וגם המכות הוכפלו"...

מושגים ביהדות

חודש שבט

בא' שבט ב'תפ"ה, התחיל משה רבנו לומר לעם ישראל את דבריו לפני מותו, מתחילת ספר דברים. **בא' שבט** רמ"א, התחילה **האינקוויזיציה הספרדית** (בית דין של הכנסייה הקתולית לחקירתם של הכופרים בה שהקימו פרדיננד ואיזבלה בספרד) בפעולותיה נגד עם ישראל שבספרד ורבים עלו על המוקד על קידוש השם. **בא' שבט** תרמ"ב, הוקמה באוקראינה **תנועת ביל"ו**, כתוצאה מהפוגרומים ברוסיה, וקראה לעלות ארצה. שם התנועה נוצר מהפסוק: "בית יעקב לכו ונלכה", והיו שהמליצו עליה שלא לחינם השמיטו את סוף הפסוק: "באור ה'..." **בב' שבט** תשנ"א, פרצה **מלחמת המפרץ הראשונה**, בה התקיפו בעלות הברית את עיראק. זו שלחה אל ארצנו הקדושה 39 טילים, שלא גבו נפשות כמעט, בדרך נס שמימי מופלא. (ישראל נמנעה מתגובה צבאית, לבקשת ארה"ב).

סיפור השבוע

נבוד בית הכנסת

בפרשתנו מסופר על מכשפי פרעה וחרטומיו, ש'הספורנו' ז"ל כותב שעשו את מעשיהם באחיות עיניים, או בלהטי כשפים. במדינת תימן נדדו להקות קוסמים ומכשפים, שהיו מאזחים את עיני ההמון בלהטיהם, והצופים גמלו להם בכסף או בדברי מאכל. **יום אחד, בערב שבת קודש הגיעו שני קוסמים לכפר אציחיה, ובשעת בין הערביים** חמדו את הרחבה שלפני בית הכנסת כזירת משחק. אחד עלה על כתפי חברו, לצלצל בפעמון שבידו, והזמין את כולם לחזות בפלא. כיצד הוא מכה את חברו בגרון שבידו ובוקע את ראשו לשניים, והלה ישאר בחיים בלא שיאונה לו כל רע. התושבים נהרו ובאו, וביניהם יהודים רבים. היה הדבר למורת רוח לרב, הגאון רבי **אפרים יצחק** זצ"ל. שכן רבים ביטלו אמירת שיר השירים וקבלת שבת, ובאו לחזות במחזה. הוא ניגש אל הצמד וביקש ממנו להעתיק את מקום המשחקים, אך הם לא שעו לבקשתו שנאמרה בלב דואב והמשיכו בתעלוליהם. **פנה הרב אל מוכתר הכפר, שיאסור את הליצים להקהיל קהילות** ברחבת בית הכנסת. אך הלה צחק ואמר: "וכי מה איכפת לכם, אם גוי פוצע את מוחו של חברו?! התחנן הרב על קדושת השבת ושמירת כבוד המקום, אך הלה הקשה את לבו ושילחו ריקם. כיון שכך, קם אחד המיוחסים שבתושבי המקום, הגאון הצדיק **רבי מרדכי שרעבי** זצ"ל, יצא מבית הכנסת אל מקום ההתקהלות, והביט ללא אומר ודברים בצמד הקוסמים. אחד מהם רכב על כתפי חברו, נטל גרון והיכהו על ראשו. לפתע פרצו צעקות מחרידות, הלהטוט לא הצליח, והגרזן אמנם חדר לראש. האיש התבוסס בדמו וחבירו לא הצליח לשלוף את הגרזן מראשו. או אז נענה מוכתר הכפר ואמר: "אין ספק בכך, שידם של היהודים בדבר!" על אתר כתב מכתב התחייבות בו נאסרה ההתכנסות ברחבת בית הכנסת. הרצים יצאו דחופים בדבר המוכתר, באו לפני הרב, הגאון רבי אפרים יצחק זצ"ל, והעתירו בעדו להתיר את המכשף מאומללותו. ראה רבי מרדכי שרעבי את המכתב, ואמר: "מותרים לכם, מותרים לכם, מותרים לכם" - הגרזן "נפלט" מראש ההולל, והכל נשמו לרווחה. אז ידעו הכל מה רב כוחה של השבת, וכח יראי השם!

מפניני מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל

הגאולה תבוא בשלבים

"לכן אמר לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם..." (ו, ו) - בגמרא (כתובות סב): מסופר שרבי חנניה בן חכינאי הלך ללמוד תורה במשך 12 שנים, וכל אותם שנים לא היה בביתו, ובתום אותם שנים שב אל ביתו, וכשראתה אותו אשתו בפתע פתאום, פרחה נשמתה מרוב שמחה והתרגשות, ומתה. עמד רבי חנניה בתפילה ואמר: רבונו של עולם, אשה זו שחיתכה כל כך הרבה זמן, זו שכרה?! נעשה נס ושבח לחיות. ומזה למדנו שאסור לאדם להפתיע אחרים בדברים שעלולים לגרום להם נזק מרוב שמחה והתרגשות. ועל פי זה יובן מאמר הפסוק (ישעיה נב): "מה נאוו על ההרים רגלי מבשר, משמיע שלום, מבשר טוב, משמיע ישועה, אמר לציון מלך אלהיך". דהיינו ששלושה ימים קודם ביאת המשיח יבוא אליהו הנביא, יבשר תחילה את בשורת השלום, אחר כך יבשר לנו בשורות טובות, אחר כך ישמיע לנו שהגאולה קרובה, ורק אחר כך יבוא המשיח בכבודו ובעצמו, שאם לא כן, עלולים אנשים למות מרוב הפתעה שבא המשיח, ועל כן הקב"ה ידאג שבשורת הגאולה תבוא בשלבים, והוא לטובה.

מדוע אין התפילה מתקבלת!?

"ולא שמעו אל משה" (ו, ט) - 'מסיר אָזְנוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה גַם תְּפִלְתּוֹ תוֹעֵבָה' (משלי כח). דבר זה הוא מידה כנגד מידה, כיון שהוא לא רוצה לשמוע דבר שכבר שמעו, לכן תפילתו תועבה. כי תפילת שמונה עשרה כבר שמעה הקב"ה ממנו, ולא יוסיף לשמועה. ובוה יובן מה שאמר "גם תפילתו תועבה", כלומר לא די תפילת שמונה עשרה הקבועה שאינה מתקבלת, שכבר נשמעה פעמים רבות, אלא "גם תפילתו" הפרטית שמחדש דבר בתפילתו, אינה מתקבלת. (מאור ישראל)

יוסף חכמה

קל וחומר מצפדדעים

"וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צִפְרָדְעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ... וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיךָ" (ו, כח) - בגמרא (פסחים נג): מובא: מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו עצמן על קדושת השם לכבשן האש? נשאו קל וחומר בעצמן מצפדדעים, ומה צפדדעים שאין מצווין על קדושת השם, כתוב בהן "וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ... וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיךָ", אנו שמצווין על קדושת השם, על אחת כמה וכמה... שואל הגאון מווילנא: אני לא מבין, איך אומרים שהצפדדעים לא היו מצוות, הרי בפסוק כתוב בפירוש ציווי לצפדדעים: "וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ...", ואיך אמרו שהצפדדעים לא מצוות היו?! ומשיב הגאון: באמת הציווי לצפדדעים היה לבוא לבית פרעה, אבל לא נאמר לכל צפדדע ציווי פרטי להיכן תיכנס בתוך הבית. ומכיוון שכך, יכולה הייתה כל צפדדע לפטור את עצמה מלהיכנס לתנור ולקיים את הציווי במה שתיכנס לחדר משכבו של פרעה, או במיתתו. ומאותן צפדדעים שבחרו להיכנס לתנורים, למדו חנניה מישאל ועזריה קל וחומר לעצמם - למסור עצמם על קידוש ה'!...

"וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל ה' עַל דְּבַר הַצִּפְרָדְעִים אֲשֶׁר שָׁם לַפְרָעָה" - נשאלת השאלה: לשם מה היה צריך משה רבינו לצעוק אל ה' על דבר הצפדדעים ואילו בשאר המכות כתוב "ויעתר אל ה'" ולא כתוב ויצעק?! מבאר ה'שפתי חכמים' בדרך צחות: פסק מרן השולחן ערוך (או"ח סימן ק"א ב) שהמתפלל צריך שישמיע לאוזניו, לכן הוצרך משה לצעוק על דבר הצפדדעים משום שהרעש שלהם היה חזק מאוד ובדיבור רגיל לא היו שומעות אזניו מה שמתפלל...!

"נר ה' נשמת אדם" - פטירת הצדיקים זצוק"ל בחודש שבט - "צדיקים במיתתן נקראו חיים"

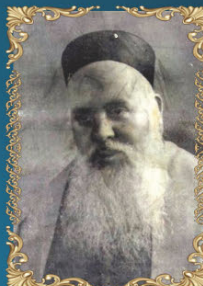
הרב רחמים מלמד הכהן
ד' שבט ה'תרצ"ב (1932)
היה מרבני שיראז שבאיראן ורבה של יהודי פרס בירושלים. הקים את ביהמ"ד "שערי רחמים" ב-ם.

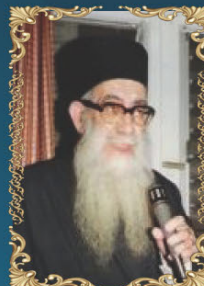
רבי ישראל אבוחצירא
ד' שבט ה'תשמ"ד (1984)
רבה של מחוז תפילאלת, ומגדולי רבני עולי מרוקו. מודע כבעל מופתים ומוכר בכינוי "הבאבא סאלי".

הרב חיים משה אלישר
ד' שבט ה'תרפ"ד (1924)
היה הראשון לציון וראש הרבנים לעדת הספרדים בירושלים, בנו של הראש לצ"צ הרב יעקב שאול אלישר.

הרב יוסף משאש
ב' שבט ה'תשל"ד (1974)
היה רבה של תלמסאן באלג'יר, כיהן כאב"ד מקנס במרוקו, ורבה הספרדי של חיפה. חיבר 48 ספרים.

הרב מנחם בן שמעון
ב' שבט תשנ"ח (1998)
מקובל, מרבני ישיבת פורת יוסף. הוענק לו תואר יקר ירושלים, ועל שמו ישיבת "אור אליצור" בב"ב.

אמרת השבוע

"עצבות נועלת שערי שמייים, תפילה פותחת שערים נעולים, והשמחה בכוחה לשבר חומות" (הבעל שם טוב)

מדור ההלכה על פי הראשון לציין הגאון
מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

עֵשֶׂה לְךָ רַב

הלכות חיוב תפלה וערכה

- א. מצות עשה מן התורה להתפלל בכל יום, שנאמר: **"וְעִבַּדְתֶּם אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם"**. מפי השמועה למדו שעבודה זו היא תפלה, שנאמר **"וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם"**. אמרו חכמים איזו היא עבודה שבלב זו תפלה. ועזרא ובית דינו תקנו שמונה עשרה ברכות, ג' ראשונות שבהן להשי"ת ושלש אחרונות הודיה, ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים, שהן כמו אבות לכל חפצי איש ואיש ולצורכי הצבור כולן, כדי שיהיו ערוכות בפי הכל. ומן התורה אין חיוב להתפלל אלא פעם אחת ביום, אבל מדרבנן חייבים להתפלל בכל יום ג' תפלות, כפי הנוסח שתיקנו חכמים. וכשם שאדם נצרך למאכל ומשתה בכל יום, כך צריך בכל יום לבקש ולהתפלל על צרכיו.
- ב. בגמרא ברכות (כו). אמרו, **מעוות לא יוכל לתקון** זה שביטל קריאת שמע של ערבית, וקריאת שמע של שחרית, או תפילה של שחרית או תפילה של ערבית. ואף לפי מה שאנו נוקטים דחיוב תפילה הוא מן התורה, ודי בתפילה אחת מן התורה, מכל מקום מדרבנן המבטל תפלת שחרית הרי הוא בגדר מעוות לא יוכל לתקון. ואם היה אנוס, מתפלל תשלומין.
- ג. אף על פי **שמצות התפילה היא מצוה מן התורה**, מכל מקום לא תיקנו ברכה על מצוה זו, מכמה טעמים. ויש אומרים שהטעם לכך הוא משום שאין לה קבע. ועוד, שאין מברכים על מצוות שחייבים בהם תדיר, ואין לך עיתים להפטור ממנה. ועוד שלא מצינו ברכה על מצוה שהיא ברכה, כשם שאין מברכים על מצות ברכת המזון, ואין מברכים על מצות קידוש והבדלה, שהם עצמם ברכות. ועוד, שהעיקר הוא אצלנו דתפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה, ואף שחייב להוציא בשפתיו, מאחר והעיקר הוא בכוונת הלב, לפיכך לא שייך לברך על דבר שעיקרו כוונת הלב.
- ד. אף על פי שאין מידת הקדוש ברוך הוא כמדת בשר ודם להתחרט על דברים שנגזרו, מכל מקום **בכוחה של התפילה הנאמרת בכוונה לשנות הגזרות**, שעל ידי התפלה האדם משתנה ומתקרב להקב"ה, מתקדש ומתעלה לפניו ושם מבטחו בה'. ואז המזל משתנה, כי לא על אדם כזה נגזרה הגזרה. ובפרט שהקדוש ברוך הוא מתאוה לתפילתו של ישראל. ועוד, כי עיקר התפלה אינה רק כדי שיתברר בשכלו כי הוא בכל דבר ברשות השי"ת, ואז יגיע אליו היראה וההכנעה. וראוי לו לאדם להרבות בתפילה לפני השי"ת שיחזקהו ביראת שמים וביראת חטא.
- ה. אמרו במדרש תנחומא (פרשת וירא): אמר להם הקב"ה לישראל: **הוּוּ זְהִירִין בַּתְּפִילָה**, שאין לך מידה אחרת יפה הימנה, ואפילו אין אדם כדאי לענות לתפילתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים אני עושה חסד עמו. ואמרו עוד במדרש רבה (פרשת ואתחנן), **"אין הקדוש ברוך הוא פוסל תפילת כל בריה"**. וגדולה תפלה יותר מכל הקרבנות, ויש להשתדל מאד לכוין בתפלותינו, ולהתפלל אותם בזמנם, שעבודת התפילה מכפרת כל מיני חטאים ועוונות, ואפילו לפשעים שאין להם כפרה בקרבן. והתפילה היא אחת מהדברים שהעולם עומד עליו. וגדולה תפלה יותר ממעשים טובים. וכל זמן שישראל מתכנסין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ואומרים אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כוחם, הקב"ה קורע גזירות רעות על עם ישראל. ולא זכו ישראל לצאת מגלות מצרים אלא בזכות התפילה והצווחה. וגדול כוחה של התפילה שיכולה לשנות ולבטל גזרות רעות, אך צריך שיחזור בתשובה כדי שתפילתו תקבל. וכל המתפלל בכוונה וביראה זוכה על ידי זה לחיי העולם הבא.

בכל ראש חודש ניתן לקבל פרקי תהילים קבועים לקריאה במשך כל החודש ובכך לסיים מאות ספרי תהילים מידי יום, יחד עם כלל עם ישראל.

1800-260-260

להצלחה לרפואה לזיווג לזיש"ק לישועה תפארת רפאל

הזמנים לפי לוח "אור החיים" המבוסס על פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
4:43	4:40	4:39	4:43
5:35	5:32	5:31	5:35
6:08	6:04	6:04	6:08

עלון השבוע לעילוי נשמת
יעקב בן משיח ודינה זביחי ז"ל
נפטר ב-א' שבט תשנ"ז
ולהצלחת בניו רפאל ויניב זביחי הי"ו ומשפחתם

פְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ
זָאֲרָא
הַפְּטָרָה
"כֹּה אָמַר"
יְחִזְקֵאל כַּהֵן

- תלמוד תורה לבנים**
- שיעורי תורה ויהדות לבנות
  - כולל ובית מדרש
  - כנסים תורניים
  - קירוב רחוקים
  - מכון הוצאת ספרים וחקר כתבי יד
  - דאגה לרווחת החיילים בצה"ל
  - עזרה לנזקקים
  - הדרכה רוחנית לעולים חדשים
  - מוקד עולמי לאמירת תהילים
  - שבועון תורני